

ผลการวิจัย

เพื่อสะดวกในการ เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางต่าง ๆ ผู้วิจัยได้นำเอา สัญลักษณ์และอักษรย่อทางสถิติมาใช้ดังต่อไปนี้

\bar{X}	หมายถึง	คะแนนเฉลี่ย (Mean)
S	หมายถึง	ส่วน เบี่ยง เบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
SS	หมายถึง	ผลบวกของส่วน เบี่ยง เบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	หมายถึง	ส่วน เบี่ยง เบนยกกำลังสองเฉลี่ย (Mean Squares)
F	หมายถึง	อัตราส่วนความแปรปรวนของฟิชเชอร์ (Fisher's Variance Ratio)
df	หมายถึง	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
ns	หมายถึง	ไม่มีนัยสำคัญ (Not Significance)
**	หมายถึง	มีนัยสำคัญที่ระดับ 5 %
***	หมายถึง	มีนัยสำคัญที่ระดับ 1 %

ลักษณะของตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยเรื่องนี้ได้แก่ผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียนต่าง ๆ ที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร นนทบุรี สมุทรปราการ โดยแบ่งผู้ปกครองออกเป็น 3 อาชีพ คือ ข้าราชการ พ่อค้า และกรรมกร ซึ่งผู้ปกครองในแต่ละอาชีพจะต้องมีอายุอยู่ระหว่าง 30 ปี ถึง 60 ปี เพราะบุคคลที่อยู่ในวัยนี้ส่วนใหญ่จะมีบุตรหลานที่อยู่ในความอุปการะต้องรับผิดชอบแล้ว และเพื่อความคุ้มครองความคิดเห็นที่ได้ให้มาจากบุคคลในวัยเดียวกัน

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 240 คน จำแนกเป็น 3 อาชีพ อาชีพละ

80 คน

ผลการสร้างแบบสัมภาษณ์

การสร้างแบบสัมภาษณ์วัดความนิยม ของผู้ปกครองที่มีต่อโรงเรียนอาชีวศึกษาได้ผล
ดังนี้คือ

การสร้างและรวบรวมขอความเพื่อใช้ในแบบวัดความนิยม เนื่องจากผู้วิจัยได้แบ่งขอความ

ในแบบสัมภาษณ์ออกเป็น 3 ประเภทคือ

ประเภทที่หนึ่ง กลุ่มตัวอย่างประชากรจะต้องตอบว่า เห็นด้วยหรือต้องการจึงจะ
นับว่ามีความนิยมต่อโรงเรียนอาชีวศึกษา

ประเภทที่สอง กลุ่มตัวอย่างประชากรจะต้องตอบว่าไม่เห็นด้วยหรือไม่ใช่ จึงจะนับ
ว่ามีความนิยมต่อโรงเรียนอาชีวศึกษา

ส่วนประเภทที่สาม กลุ่มตัวอย่างประชากรจะต้องเลือกประเภทของโรงเรียนอาชีวศึกษา
ซึ่งตนต้องการมากที่สุด 3 อันดับสำหรับบุตรหลานที่เป็นเพศชายและ เพศหญิงโดยเลือกจากรายการ
ที่ใหม่มา

ขอความประเภทที่หนึ่งและประเภทที่สอง ผู้ตอบจะต้องให้เหตุผลกำกับด้วยทุกขอ
ขอความที่ผู้วิจัยรวบรวมได้และนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทำการตัดสินมีจำนวน 23 ขอ คือ เป็นขอความ
ประเภทที่หนึ่งและสอง จำนวน 15 ขอ และเป็นขอความประเภทที่สาม จำนวน 8 ขอ ซึ่ง
ขอความเหล่านี้จะครอบคลุมเนื้อหาทั้ง 3 ประการคือ ความนิยมของผู้ปกครองที่มีต่อโรงเรียน
อาชีวศึกษาในอดีต ปัจจุบันและอนาคตและเหตุผลที่ผู้ปกครองนิยมและไม่นิยมโรงเรียนอาชีวศึกษา
ตลอดจนประเภทของโรงเรียนอาชีวศึกษาซึ่งเป็นที่ยอมรับของสังคม

ความตรง ของแบบวัดความนิยม (Validity) การหาความตรงของแบบวัดความนิยม
ของผู้ปกครองที่มีต่อโรงเรียนอาชีวศึกษาโดยให้ผู้ตัดสินจำนวน 7 ท่าน¹ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางค่าน
อาชีวศึกษา 4 ท่านและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางค่านวิจัยการศึกษา 3 ท่าน ผลการตัดสินปรากฏว่าผู้ทรงคุณวุฒิ

¹ ดูรายชื่อและคุณวุฒิของผู้ตัดสินในภาคผนวกของวิทยานิพนธ์เล่มนี้

ตอบเห็นด้วยกับข้อความ 82.60 % และตอบไม่เห็นด้วย 17.40 % ของข้อความทั้งหมดดังแสดง
ในตารางที่ 1 แสดงว่าข้อความส่วนใหญ่ที่ผู้วิจัยรวบรวมมาใช้ได้

ตารางที่ 1 จำนวนข้อความที่ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย

ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	รวม
1	23	-	23
2	21	2	23
3	23	-	23
4	22	1	23
5	21	2	23
6	19	4	23
7	17	6	23
คิดเป็นร้อยละ	82.60	17.40	100

เมื่อวิเคราะห์คำตัดสินของผู้ทรงคุณวุฒิเป็นรายข้อว่าข้อใดมีผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่าใช้ได้
กี่คน ได้ผลดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนข้อความที่ผู้ทรงคุณวุฒิยอมรับว่าใช้ได้

จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิที่ยอมรับว่าใช้ได้	จำนวนข้อความ
7	8
6	11
5	4
4	0
รวม	19

จากตารางที่ 2 จะเห็นว่าขอความที่ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 6 ท่านขึ้นไปยอมรับว่าใช้ได้ มีจำนวน 19 ข้อ ผู้วิจัยจึงใช้ขอความทั้ง 19 ข้อวัดความนิยมของผู้ปกครองที่มีต่อโรงเรียนอาชีวศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ ส่วนขอความที่ผู้ทรงคุณวุฒิน้อยกว่า 6 ท่านยอมรับว่าใช้ได้มีเพียง 4 ข้อ ผู้วิจัยจึงได้ตัดขอความนั้นทิ้งจึงเหลือขอความในแบบวัดความคิดเห็นนี้ 19 ข้อ ซึ่งเมื่อแยกตามประเภทของ ขอความแล้วจะได้ผลดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แยกประเภทขอความที่ผู้ทรงคุณวุฒิยอมรับว่าใช้ได้

ประเภทของขอความ	จำนวนขอความทั้งหมด	จำนวนขอความที่ใช้ได้	ร้อยละ
ประเภทที่ 1	10	8	80
ประเภทที่ 2	5	5	100
ประเภทที่ 3	8	6	75
รวม	23	19	82.60

ความเที่ยงของแบบวัดความนิยมที่มีต่อโรงเรียนอาชีวศึกษา (Reliability) จากการทดลองหาความเที่ยงของแบบวัดความนิยมของผู้ปกครอง ที่มีต่อโรงเรียนอาชีวศึกษาทั้ง 19 ข้อกับกลุ่มตัวอย่างประชากร 60 คน ด้วยสูตรของคูเคอร์ ริชาร์ดสัน² (Kuder-Richardson Formula 20) ปรากฏว่าได้สัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยงภายใน (Internal Consistency) เท่ากับ .77 ซึ่งนับว่าเป็นค่าที่สูงพอใช้

2

George A. Ferguson, Statistical Analysis in Psychology and Evaluation (2d ed.; New York : McGraw-Hill, 1971), P. 379.

เนื่องจากแบบสัมภาษณ์ความนิยมที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 19 ข้อ แต่ละข้อมีเหตุผลให้เลือกตอบ 12 ข้อ คือ เหตุผลที่นิยม 6 ข้อและเหตุผลที่ไม่นิยม 6 ข้อ แต่จากการนำแบบสัมภาษณ์ไปลองใช้กับประชาชน 60 คน ปรากฏว่า เหตุผลบางข้อมีผู้เลือกตอบน้อยมากและเหตุผลบางข้อผู้ตอบก็เพิ่มเติมให้มากขึ้น ฉะนั้นผู้วิจัยจึงได้นำแบบสัมภาษณ์มาดัดแปลงใหม่โดยให้แต่ละข้อความมีเหตุผลในการเลือกตอบ 8 ข้อ คือ เป็นเหตุผลที่นิยม 4 ข้อ และเหตุผลที่ไม่นิยม 4 ข้อ

แบบสัมภาษณ์ความนิยมทุกข้อผู้ทรงคุณวุฒิได้ตัดสินว่าใช้ได้ไม่ต่ำกว่า 6 ท่านจากจำนวน 7 ท่านและมีค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยงเท่ากับ .77 จึงนับว่าเป็นแบบวัดความนิยมของผู้ปกครองที่มีต่อโรงเรียนอาชีวศึกษาได้ดีพอใช้สำหรับการวิจัยครั้งนี้

ผลการเปรียบเทียบความนิยมของผู้ปกครองที่มีต่อโรงเรียนอาชีวศึกษา

จากคะแนนความนิยมที่มีต่อโรงเรียนอาชีวศึกษาเมื่อได้หาคะแนนเฉลี่ย หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวอย่างประชากรอาชีพต่าง ๆ และได้ใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ผลปรากฏดังแสดงในตารางที่ 4 และ 5

ตารางที่ 4 ค่าสถิติเบื้องต้นของคะแนนความนิยมที่มีต่อโรงเรียนอาชีวศึกษาของกลุ่มตัวอย่างประชากรจำแนกตามอาชีพ

	ข้าราชการ	พอลคา	กรรมกร	รวม
S.D.	13.03	13.94	13.20	13.39
\bar{X}	42.56	40.25	44.06	42.29

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน และอัตราส่วน F ของคะแนนความนิยม
ที่มีต่อโรงเรียนอาชีวศึกษาของตัวอย่างประชากร

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	590.20	295.10	1.65 ^{ns}
ภายในกลุ่ม	237	42,499.38	179.32	
รวม	239	43,089.58		

ผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 5 ปรากฏว่าผู้ปกครองทั้ง 3 อาชีพ คือ ข้าราชการ พ่อค้า และกรรมกรมีความนิยมต่อโรงเรียนอาชีวศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของทั้ง 3 อาชีพในตารางที่ 4 ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยของอาชีพข้าราชการ เป็น 42.56 พ่อค้าเป็น 40.25 กรรมกรเป็น 44.06 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยของทั้ง 3 อาชีพต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของแบบสัมภาษณ์ทั้งฉบับ (47.50) ฉะนั้นผู้ปกครองทั้ง 3 อาชีพจึงไม่นิยมส่งบุตรหลานเข้าศึกษาในโรงเรียนอาชีวศึกษา

จำนวนผู้ปกครองที่นิยมและไม่นิยมโรงเรียนอาชีวศึกษาแยกตามเหตุผลเป็นรายข้อ ทำเป็นร้อยละแล้วแปลงให้เป็นคะแนนแองกูลาร์ (Angular Score) และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทาง (Two way analysis of Variance one observation Per Cell Model) ผลปรากฏดังแสดงในตารางที่ 6 ถึงตารางที่ 31 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วน F ของคนที่สนใจงานแสดง
ศิลปหัตถกรรมของโรงเรียนอาชีวศึกษา

Source of Variation	df	SS	MS	F
A (อาชีพ)	2	11.84	5.92	3.08
B (เหตุผล)	3	282.38	94.12	49.02***
A × B (Error)	6	11.54	1.92	
Total	11	305.76		

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วน F ของคนที่ไม่สนใจงานแสดง
ศิลปหัตถกรรมของโรงเรียนอาชีวศึกษา

Source of Variation	df	SS	MS	F
A (อาชีพ)	2	87.72	43.86	0.76
B (เหตุผล)	3	384.63	128.21	2.21
A × B (Error)	6	348.43	58.07	
Total	11	820.78		

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วน F ของผู้ปกครองที่ทองการ
เรียนอาชีวศึกษา

Source of Variation	df	SS	MS	F
A (อาชีพ)	2	4.38	2.16	0.29
B (เหตุผล)	3	432.44	144.65	19.25***
A × B (Error)	6	44.91	7.49	
Total	11	481.67		

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วน F ของผู้ปกครองที่ไม่ทองการ
เรียนอาชีวศึกษา

Source of Variation	df	SS	MS	F
A (อาชีพ)	2	0.76	0.38	0.09
B (เหตุผล)	3	198.68	66.85	15.44***
A × B (Error)	6	25.71	4.29	
Total	11	225.15		

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วน F ของผู้ปกครองที่คิดว่านักเรียนอาชีวศึกษาส่วนใหญ่มีความประพฤติดี

Source of Variation	df	SS	MS	F
A (อาชีพ)	2	14.11	7.06	1.18
B (เหตุผล)	3	232.92	77.64	12.96***
A X B (Error)	6	35.95	5.99	
Total	11	282.98		

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วน F ของผู้ปกครองที่คิดว่านักเรียนอาชีวศึกษาส่วนใหญ่มีความประพฤติไม่ดี

Source of Variation	df	SS	MS	F
A (อาชีพ)	2	1.65	0.82	0.17
B (เหตุผล)	3	343.45	114.48	23.22***
A X B (Error)	6	29.55	4.93	
Total	11	374.65		

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วน F ของผู้ปกครองที่คิดว่า
นักเรียนอาชีวศึกษาส่วนใหญ่เรียนเก่ง

Source of Variation	df	SS	MS	F
A (อาชีพ)	2	4.67	2.34	0.17
B (เหตุผล)	3	616.06	205.35	15.31 ^{***}
A × B (Error)	6	80.46	13.41	
Total	11	701.19		

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วน F ของผู้ปกครองที่คิดว่า
นักเรียนอาชีวศึกษาส่วนใหญ่เรียนไม่เก่ง

Source of Variation	df	SS	MS	F
A (อาชีพ)	2	2.35	1.18	0.48
B (เหตุผล)	3	301.80	100.6	40.89 ^{***}
A × B (Error)	6	14.78	2.46	
Total	11	318.93		

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วน F ของผู้ปกครองที่ต้องการ
ให้บุตรหลานเรียนอาชีวศึกษา

Source of Variation	df	SS	MS	F
A (อาชีพ)	2	0.43	0.22	0.03
B (เหตุผล)	3	196.38	65.46	10.39***
A × B (Error)	6	37.81	6.30	
Total	11	234.62		

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วน F ของผู้ปกครองที่ไม่ต้องการ
ให้บุตรหลานเรียนอาชีวศึกษา

Source of Variation	df	SS	MS	F
A (อาชีพ)	2	3.51	1.76	0.18
B (เหตุผล)	3	69.69	23.23	2.37
A × B (Error)	6	58.91	9.82	
Total	11	132.11		

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วน F ของผู้ปกครองที่ยอมให้
บุตรหลานเรียนอาชีวศึกษาตามบุตรหลานต้องการ

Source of Variation	df	SS	MS	F
A (อาชีพ)	2	6.63	3.32	0.24
B (เหตุผล)	3	467.12	155.71	11.28 ^{***}
A X B (Error)	6	82.77	13.80	
Total	11	556.52		

ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วน F ของผู้ปกครองที่ไม่ยอม
ให้บุตรหลานเรียนอาชีวศึกษาแม่บุตรหลานต้องการจะเรียน

Source of Variation	df	SS	MS	F
A (อาชีพ)	2	50.81	25.41	0.40
B (เหตุผล)	3	424.23	141.41	2.21
A X B (Error)	6	383.37	63.90	
Total	11	858.41		

ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วน F ของผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานที่เรียนเก่งเข้าเรียนอาชีวศึกษา

Source of Variation	df	SS	MS	F
A (อาชีพ)	2	10.41	5.21	0.41
B (เหตุผล)	3	278.99	92.99	7.29**
A × B (Error)	6	76.51	12.75	
Total	11	365.91		

ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วน F ของผู้ปกครองที่ไม่ส่งบุตรหลานที่เรียนเก่งเข้าเรียนอาชีวศึกษา

Source of Variation	df	SS	MS	F
A (อาชีพ)	2	0.16	0.08	0.02
B (เหตุผล)	3	1441.84	480.61	93.32***
A × B (Error)	6	30.9	5.15	
Total	11	1472.90		

ตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วน F ของผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานที่เรียนอ่อน เข้าเรียนอาชีวศึกษา

Source of Variation	df	SS	MS	F
A (อาชีพ)	2	1.88	0.94	0.25
B (เหตุผล)	3	513.03	171.01	46.09***
A X B (Error)	6	22.26	3.71	
Total	11	537.17		

ตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วน F ของผู้ปกครองที่ไม่ส่งบุตรหลานที่เรียนอ่อน เข้าเรียนอาชีวศึกษา

Source of Variation	df	SS	MS	F
A (อาชีพ)	2	57.06	28.53	0.73
B (เหตุผล)	3	138.34	46.11	1.18
A X B (Error)	6	233.88	38.98	
Total	11	429.28		

ตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วน F ของผู้ปกครองที่คิดว่า
เด็กที่สอบเข้าเรียนสายสามัญไม่ได้ควรจะหันมาเรียนอาชีวศึกษา

Source of Variation	df	SS	MS	F
A (อาชีพ)	2	0.71	0.36	0.13
B (เหตุผล)	3	133.00	44.33	16.10***
A × B (Error)	6	16.42	2.74	
Total	11	150.13		

ตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วน F ของผู้ปกครองที่คิดว่า
เด็กที่สอบเข้าเรียนสายสามัญไม่ได้ ไม่ควรมาเรียนอาชีวศึกษา

Source of Variation	df	SS	MS	F
A (อาชีพ)	2	116.93	58.47	2.75
B (เหตุผล)	3	1003.12	334.37	15.73***
A × B (Error)	6	127.54	21.26	
Total	11	1247.59		

ตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วน F ของผู้ปกครองที่คิดว่า
 บุตรหลานสอบเข้าเรียนสายสามัญไม่ได้จะให้มาเรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษา

Source of Variation	df	SS	MS	F
A (อาชีพ)	2	2.35	1.17	0.19
B (เหตุผล)	3	464.40	154.80	25.67***
A × B (Error)	6	36.16	6.03	
Total	11	502.91		

ตารางที่ 25 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วน F ของผู้ปกครองที่คิดว่า
 บุตรหลานสอบเข้าเรียนสายสามัญไม่ได้จะไม่ให้มาเรียนอาชีวศึกษา

Source of Variation	df	SS	MS	F
A (อาชีพ)	2	92.88	46.44	0.71
B (เหตุผล)	3	1172.51	390.84	5.99**
A × B (Error)	6	391.08	65.18	
Total	11	1656.47		

ตารางที่ 26 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วน F ของผู้ปกครองที่คิดว่า
ขณะนี้จำนวนโรงเรียนอาชีวศึกษาเพียงพอแล้ว

Source of Variation	df	SS	MS	F
A (อาชีพ)	2	72.95	36.48	0.96
B (เหตุผล)	3	352.65	117.55	3.10
A × B (Error)	6	227.84	37.97	
Total	11	653.44		

ตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วน F ของผู้ปกครองที่คิดว่า
ขณะนี้จำนวนโรงเรียนอาชีวศึกษายังไม่เพียงพอ

Source of Variation	df	SS	MS	F
A (อาชีพ)	2	11.70	5.85	1.64
B (เหตุผล)	3	39.96	13.32	3.73
A × B (Error)	6	21.43	3.57	
Total	11	73.09		

ตารางที่ 28 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วน F ของผู้ปกครองที่คิดว่า
 ในอนาคตจำนวนโรงเรียนอาชีวศึกษาควจะมามากขึ้น

Source of Variation	df	SS	MS	F
A (อาชีพ)	2	7.88	3.94	0.23
B (เหตุผล)	3	72.99	24.33	1.43
A × B (Error)	6	102.13	17.02	
Total	11	183.00		

ตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วน F ของผู้ปกครองที่คิดว่า
 ในอนาคตจำนวนโรงเรียนอาชีวศึกษาไม่ควรมีมากขึ้น

Source of Variation	df	SS	MS	F
A (อาชีพ)	2	87.69	43.85	0.92
B (เหตุผล)	3	681.48	227.16	4.79**
A × B (Error)	6	284.52	47.42	
Total	11	1053.69		

ตารางที่ 30 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วน F ของผู้ปกครองที่คิดว่า
 ในอนาคตประชาชนจะนิยมส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษา
 มากขึ้น

Source of Variation	df	SS	MS	F
A (อาชีพ)	2	48.20	24.10	2.55
B (เหตุผล)	3	478.82	159.61	16.91***
A X B (Error)	6	56.65	9.44	
Total	11	583.67		

ตารางที่ 31 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและอัตราส่วน F ของผู้ปกครองที่คิดว่า
 ในอนาคตประชาชนก็ไม่นิยมส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษา

Source of Variation	df	SS	MS	F
A (อาชีพ)	2	38.21	19.11	1.78
B (เหตุผล)	3	669.01	223.00	20.72***
A X B (Error)	6	64.56	10.76	
Total	11	771.78		

จากตารางที่ 6 ถึง 31 จะเห็นว่า

1. ผู้ปกครองในแต่ละอาชีพมีเหตุผลที่นิยมและไม่นิยมการอาชีวศึกษาไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05
2. จำนวนผู้ปกครองที่ให้เหตุผลในการนิยมและไม่นิยมโรงเรียนอาชีวศึกษา มีดังนี้
 - 2.1 เหตุผลที่ผู้ปกครองสนใจงานแสดงศิลปหัตถกรรมของโรงเรียนอาชีวศึกษามีความแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 ส่วนเหตุผลที่ผู้ปกครองไม่สนใจงานแสดงศิลปหัตถกรรมของโรงเรียนอาชีวศึกษาไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05
 - 2.2 เหตุผลที่ผู้ปกครองต้องการเรียนอาชีวศึกษาและเหตุผลที่ไม่ต้องการเรียนอาชีวศึกษามีความแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01
 - 2.3 เหตุผลที่ผู้ปกครองคิดว่านักเรียนอาชีวศึกษามีความประพฤติดีและเหตุผลที่คิดว่ามีความประพฤติไม่ดี มีความแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01
 - 2.4 เหตุผลที่ผู้ปกครองคิดว่านักเรียนอาชีวศึกษาส่วนใหญ่เรียนเก่งและเหตุผลที่คิดว่านักเรียนอาชีวศึกษาส่วนใหญ่เรียนไม่เก่งมีความแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01
 - 2.5 เหตุผลที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรหลานเรียนอาชีวศึกษามีความแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 ส่วนเหตุผลที่ผู้ปกครองไม่ต้องการให้บุตรหลานเรียนอาชีวศึกษาไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05
 - 2.6 เหตุผลที่ผู้ปกครองยอมให้บุตรหลานเรียนอาชีวศึกษา ถ้าบุตรหลานต้องการมีความแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 ส่วนเหตุผลที่ผู้ปกครองไม่ยอมให้บุตรหลานเรียนอาชีวศึกษาแม้บุตรหลานต้องการจะเรียนไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

- 2.7 เหตุผลที่ผู้ปกครองส่งบุตรหลานที่เรียนเก่ง เข้าเรียนอาชีวศึกษามีความแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ส่วนเหตุผลที่ไม่ส่งบุตรหลานที่เรียน เก่ง เข้าเรียนอาชีวศึกษามีความแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01
- 2.8 เหตุผลที่ผู้ปกครองส่งบุตรหลานที่เรียนอ่อน เข้าเรียนอาชีวศึกษามีความแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 ส่วนเหตุผลที่ไม่ส่งบุตรหลานที่เรียนอ่อน เข้าเรียนอาชีวศึกษาไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05
- 2.9 เหตุผลที่ผู้ปกครองคิดว่าเด็กที่สอบเข้าเรียนสายสามัญไม่ได้ควรจะมาเรียนอาชีวศึกษา และเหตุผลที่คิดว่าไม่ควรมาเรียนอาชีวศึกษามีความแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01
- 2.10 เหตุผลที่ผู้ปกครองคิดว่า ถ้าบุตรหลานสอบเข้าเรียนสายสามัญไม่ได้จะให้มาเรียนอาชีวศึกษามีความแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 ส่วนเหตุผลที่คิดว่าจะไม่ให้มาเรียนอาชีวศึกษามีความแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05
- 2.11 เหตุผลที่ผู้ปกครองคิดว่าขณะนี้จำนวนโรงเรียนอาชีวศึกษาเพียงพอแล้วและเหตุผลที่คิดว่ายังไม่เพียงพอไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05
- 2.12 เหตุผลที่ผู้ปกครองคิดว่าในอนาคตจำนวนโรงเรียนอาชีวศึกษาควรมีมากขึ้นไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ส่วนเหตุผลที่คิดว่าในอนาคตจำนวนโรงเรียนอาชีวศึกษาไม่ควรมีมากขึ้นมีความแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05
- 2.13 เหตุผลที่ผู้ปกครองคิดว่าในอนาคตประชาชนจะนิยมส่งบุตรหลานเข้าเรียนอาชีวศึกษามากขึ้น และเหตุผลที่คิดว่าในอนาคตประชาชนก็ไม่นิยมโรงเรียนอาชีวศึกษามีความแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01

3. เมื่อพิจารณาจำนวนผู้ปกครองที่ตอบเหตุผลย่อย ๆ แยกต่างกัน ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบดูว่าเหตุผลข้อใดมีจำนวนคนเห็นด้วยมากที่สุด ด้วยวิธีเปรียบเทียบกันเป็นคู่ ดังแสดงในตารางที่ 32 ถึง 50 ตามลำดับ

ตารางที่ 32 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคู่ของจำนวนคนที่ให้เหตุผลในตารางที่ 6 ต่างกัน

	ข้อ 1	ข้อ 3	ข้อ 4	ข้อ 2
	33.06	35.44	57.44	67.43
ข้อ 1 (33.06)				
ข้อ 3 (35.44)	2.38			
ข้อ 4 (57.44)	24.38***	22.00***		
ข้อ 2 (67.43)	34.37***	31.99***	9.99**	

จากตารางที่ 32 จำนวนคนที่สนใจงานแสดงศิลปหัตถกรรมของโรงเรียนอาชีวศึกษามีเหตุผลข้อ 2 สูงที่สุด รองลงไปที่ข้อ 4 ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 หมายความว่า ผู้ปกครองที่สนใจงานแสดงศิลปหัตถกรรมของโรงเรียนอาชีวศึกษามีเหตุผลที่สำคัญคือ สนับสนุนการแสดงออกของนักเรียนและมีความชอบในวิชาชีพเป็นจำนวนมาก

ตารางที่ 33 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคู่ของจำนวนคนที่ให้เหตุผลในตาราง
ที่ 8 ต่างกัน

	ขอ 4	ขอ 2	ขอ 3	ขอ 1
	29.35	32.19	52.76	74.08
ขอ 4 (29.35)				
ขอ 2 (32.19)	2.84			
ขอ 3 (52.76)	** 23.41	** 20.57		
ขอ 1 (74.08)	*** 44.73	*** 41.89	** 21.32	

จากตารางที่ 33 จำนวนคนที่ต้องการเรียนอาชีวศึกษามีเหตุผลข้อ 1 สูงที่สุด รองลงไปที่ข้อ 3 ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 หมายความว่าผู้ปกครองที่ต้องการเรียนอาชีวศึกษามีเหตุผลที่สำคัญคือชอบและมีความถนัดทางวิชาชีพและคิดว่าเมื่อสำเร็จจากโรงเรียนอาชีวศึกษาแล้วหางานง่ายเป็นจำนวนมาก

ตารางที่ 34 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคู่ของจำนวนคนที่ให้เหตุผลในตาราง
ที่ 9 ต่างกัน

	ขอ 3	ขอ 2	ขอ 1	ขอ 4
	37.38	42.8	46.16	69.36
ขอ 3 (37.38)				
ขอ 2 (42.8)	5.42			
ขอ 1 (46.16)	8.78	3.36		
ขอ 4 (69.36)	*** 31.98	*** 26.56	** 23.2	

จากตารางที่ 34 จำนวนคนที่ไม่ต้องการเรียนอาชีวศึกษามีเหตุผลข้อ 4 สูงที่สุด รองลงมาคือข้อ 1 ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 หมายความว่า ผู้ปกครองที่ไม่ต้องการเรียนอาชีวศึกษามีเหตุผลที่สำคัญคือ ไม่ชอบวิชาชีพและคิดว่าผู้ที่จบจากโรงเรียนอาชีวศึกษาไม่ก้าวหน้าไม่มีเกียรติ เป็นจำนวนมาก

ตารางที่ 35 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคู่ของจำนวนคนที่ให้เหตุผลในตารางที่ 10 ต่างกัน

	ข้อ 3	ข้อ 2	ข้อ 4	ข้อ 1
	26.19	52.95	54.06	60.76
ข้อ 3 (26.19)				
ข้อ 2 (52.95)	*** 26.76			
ข้อ 4 (54.06)	*** 27.87	1.11		
ข้อ 1 (60.76)	*** 34.57	7.81	6.7	

จากตารางที่ 35 จำนวนคนที่เห็นว่านักเรียนอาชีวศึกษาส่วนใหญ่มีความประพฤติดี มีเหตุผลข้อ 1 สูงที่สุด รองลงไปคือข้อ 4 ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 หมายความว่า ผู้ปกครองที่เห็นว่านักเรียนอาชีวศึกษามีความประพฤติดีมีเหตุผลที่สำคัญคือ ให้ความช่วยเหลือแก่ส่วนรวมและรู้จักเสียสละ เป็นจำนวนมาก

ตารางที่ 36 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคู่ของจำนวนคนที่ให้เหตุผลในตาราง
ที่แตกต่างกัน

	ขอ 3	ขอ 4	ขอ 2	ขอ 1
	26.24	39.8	56.7	68.35
ขอ 3 (26.24)				
ขอ 4 (39.8)	13.56**			
ขอ 2 (56.7)	30.46***	16.9**		
ขอ 1 (68.35)	42.11***	28.55***	11.65	

จากตารางที่ 36 จำนวนคนที่เห็นว่านักเรียนอาชีวศึกษาส่วนใหญ่มีความประพฤติไม่ดี มีเหตุผลขอ 1 สูงที่สุด รองลงไปที่ขอ 2 ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 หมายความว่าผู้ปกครอง ที่เห็นว่านักเรียนอาชีวศึกษาส่วนใหญ่มีความประพฤติไม่ดีมีเหตุผลที่สำคัญคือ นักเรียนอาชีวศึกษา ชอบยกพวกตีกันและแต่งกายไม่สุภาพขาดระเบียบวินัย เป็นจำนวนมาก

ตารางที่ 37 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคู่ของจำนวนคนที่ให้เหตุผลในตารางที่
12 ต่างกัน

	ขอ 4	ขอ 1	ขอ 3	ขอ 2
	16.13	40.63	48.39	76.38
ขอ 4 (16.13)				
ขอ 1 (40.63)	24.5**			
ขอ 3 (48.39)	32.26**	7.76		
ขอ 2 (76.38)	60.25***	35.75***	27.99**	

จากตารางที่ 37 จำนวนคนที่เห็นว่านักเรียนอาชีวศึกษาส่วนใหญ่เรียนเก่งมีเหตุผล
ข้อ 2 สูงที่สุด รองลงไปคือข้อ 3 ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 หมายความว่าผู้ปกครองที่เห็น
ว่านักเรียนอาชีวศึกษาส่วนใหญ่เรียนเก่งมีเหตุผลที่สำคัญคือ เด็กที่เรียนอาชีวศึกษามีใจรักและ
มีความถนัดทางวิชาชีพและโรงเรียนอาชีวศึกษาต้องเรียนทั้งวิชาชีพและวิชาสามัญ เป็นจำนวนมาก

ตารางที่ 38 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคู่ของจำนวนคนที่ให้เหตุผลในตารางที่
13 ทางกัน

	ข้อ 2	ข้อ 3	ข้อ 4	ข้อ 1
	33.28	38.85	48.21	72.6
ข้อ 2 (33.28)				
ข้อ 3 (38.85)	5.57			
ข้อ 4 (48.21)	14.93 ^{***}	9.36		
ข้อ 1 (72.6)	39.32 ^{***}	33.75 ^{***}	24.39 ^{***}	

จากตารางที่ 38 จำนวนคนที่เห็นว่านักเรียนอาชีวศึกษาส่วนใหญ่เรียนไม่เก่งมีเหตุผล
ข้อ 1 สูงที่สุด รองลงไปคือข้อ 4 ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 หมายความว่าผู้ปกครองที่เห็นว่า
นักเรียนอาชีวศึกษาส่วนใหญ่เรียนไม่เก่งมีเหตุผลที่สำคัญคือสอบเข้าที่อื่นไม่ได้แล้วจึงมาเรียน
อาชีวศึกษาและวิชาการอาชีวศึกษาเรียนง่าย เป็นจำนวนมาก

ตารางที่ 39 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคู่ของจำนวนคนที่ให้เหตุผลในตาราง
ที่ 14 ต่างกัน

	✓ ขอ 2	✓ ขอ 3	✓ ขอ 4	✓ ขอ 1
	35.4	43.94	47.6	68.41
✓ ขอ 2 (35.4)				
✓ ขอ 3 (43.94)	8.54			
✓ ขอ 4 (47.6)	12.2	3.66		
✓ ขอ 1 (68.41)	33.01 ^{***}	24.47 ^{***}	20.81 ^{**}	

จากตารางที่ 39 จำนวนคนที่ต้องการให้บุตรหลานเรียนอาชีวศึกษามีเหตุผลข้อ 1
สูงที่สุด รองลงไปที่ข้อ 4 ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 หมายความว่าผู้ปกครองที่ต้องการ
ให้บุตรหลานเรียนอาชีวศึกษามีเหตุผลที่สำคัญคือได้วิชาชีพติดตัวโดยใช้เวลาเรียนน้อยและ
เมื่อสำเร็จ ม.ศ.5, 6 แล้วต่อมหาวิทยาลัยได้ เป็นจำนวนมาก

ตารางที่ 40 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคู่ของจำนวนคนที่ให้เหตุผลในตาราง
ที่ 16 ต่างกัน

	✓ ขอ 3	✓ ขอ 2	✓ ขอ 4	✓ ขอ 1
	23.85	38.91	49.22	75.2
✓ ขอ 3 (23.85)				
✓ ขอ 2 (38.91)	15.06			
✓ ขอ 4 (49.22)	25.37 ^{**}	10.31		
✓ ขอ 1 (75.2)	51.35 ^{***}	36.29 ^{***}	25.98 ^{**}	

จากตารางที่ 40 จำนวนคนที่ยอมให้บุตรหลานเรียนอาชีวศึกษา ถ้าบุตรหลานต้องการมีเหตุผลข้อ 1 สูงที่สุด รองลงไปคือข้อ 4 ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 หมายความว่า ถ้าบุตรหลานต้องการเรียนอาชีวศึกษายู่ปกครองก็ยอมให้เรียนด้วย เหตุผลที่สำคัญคือตามใจเด็ก และคิดว่าประเทศยังขาดแรงงานระดับกลางมาก เป็นจำนวนมาก

ตารางที่ 41 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคู่ของจำนวนคนที่ให้เหตุผลในตารางที่ 18 ต่างกัน

	ข้อ 1	ข้อ 2	ข้อ 3	ข้อ 4
	38.73	39.5	40.63	72.97
ข้อ 1 (38.73)				
ข้อ 2 (39.5)	0.77			
ข้อ 3 (40.63)	1.9	1.13		
ข้อ 4 (72.97)	34.24***	33.47***		

จากตารางที่ 41 จำนวนคนที่ส่งบุตรหลานที่เรียนเก่ง เข้าเรียนอาชีวศึกษามีเหตุผลข้อ 4 สูงที่สุด รองลงไปคือข้อ 3 ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 หมายความว่าผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเรียนเก่ง เข้าเรียนอาชีวศึกษามีเหตุผลที่สำคัญคือเด็กชอบและมีความถนัดทางวิชาชีพ และสำเร็จ ม.ศ.6 แล้วหางานง่าย เป็นจำนวนมาก

ตารางที่ 42 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคู่ของจำนวนคนที่ให้เหตุผลในตาราง
ที่ 19 ต่างกัน

	ขอ 3	ขอ 2	ขอ 1	ขอ 4
	15.87	23.26	24.14	96.67
ขอ 3 (15.87)				
ขอ 2 (23.26)	7.39			
ขอ 1 (24.14)	8.27	0.88		
ขอ 4 (96.67)	80.8 ***	73.41 ***	72.53 ***	

จากตารางที่ 42 จำนวนคนที่ไม่ส่งบุตรหลานที่เรียนเก่งเข้าเรียนอาชีวศึกษามีเหตุผล
ขอ 4 สูงที่สุด รองลงไปคือขอ 1 หมายความว่าผู้ปกครองที่ไม่ส่งบุตรหลานที่เรียนเก่งเข้าเรียน
อาชีวศึกษามีเหตุผลที่สำคัญคือ ต้องการให้เข้ามหาวิทยาลัยและคิดว่าผู้จบจากโรงเรียนอาชีวศึกษา
ไม่ก้าวหน้าไม่มีเกียรติ เป็นจำนวนมาก

ตารางที่ 43 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคู่ของจำนวนคนที่ให้เหตุผลในตารางที่
20 ต่างกัน

	ขอ 3	ขอ 1	ขอ 4	ขอ 2
	24.45	34.72	51.26	76.36
ขอ 3 (24.45)				
ขอ 1 (34.72)	10.27			
ขอ 4 (51.26)	26.81 ***	16.54 **		
ขอ 2 (76.36)	51.91 ***	41.64 ***	25.1 ***	

จากตารางที่ 43 จำนวนคนที่ส่งบุตรหลานที่เรียนอ่อนเข้าเรียนอาชีวศึกษามีเหตุผลข้อ 2 สูงที่สุด รองลงไปที่ข้อ 4 ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 หมายความว่าผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานที่เรียนอ่อนเข้าเรียนอาชีวศึกษามีเหตุผลที่สำคัญคือ วิชาการอาชีวศึกษาเรียนง่าย เหมาะกับสมองของเด็กและโรงเรียนอาชีวศึกษาใช้เวลาเรียนน้อยสำเร็จแล้วหางานง่าย เป็นจำนวนมาก

ตารางที่ 44 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคู่ของจำนวนคนที่ให้เหตุผลในตารางที่ 22 ต่างกัน

	ข้อ 3	ข้อ 4	ข้อ 2	ข้อ 1
	34.06	49.17	53.38	62.56
ข้อ 3 (34.06)				
ข้อ 4 (49.17)	*** 15.11			
ข้อ 2 (53.38)	*** 19.32	4.21		
ข้อ 1 (62.56)	*** 28.5	** 13.39	9.18	

จากตารางที่ 44 จำนวนคนที่คิดว่าเด็กที่สอบเข้าเรียนสายสามัญไม่ได้ควรจะหันมาเรียนอาชีวศึกษา มีเหตุผลข้อ 1 สูงที่สุด รองลงไปที่ข้อ 2 ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 หมายความว่าผู้ปกครองที่คิดว่าเด็กที่สอบเข้าเรียนในโรงเรียนสายสามัญไม่ได้ควรจะมาเรียนอาชีวศึกษามีเหตุผลที่สำคัญคือ โรงเรียนอาชีวศึกษาสอบเข้าไม่ยากและสำเร็จจากโรงเรียนอาชีวศึกษาแล้วหางานง่าย เป็นจำนวนมาก

ตารางที่ 45 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคู่ของจำนวนคนที่ให้เหตุผลในตาราง
ที่ 23 ต่างกัน

	ขอ 2	ขอ 1	ขอ 4	ขอ 3
	19.67	23.08	34.7	87.84
ขอ 2 (19.67)				
ขอ 1 (23.08)	3.41			
ขอ 4 (34.7)	15.03	11.62		
ขอ 3 (87.84)	68.17***	64.76***	53.14***	

จากตารางที่ 45 จำนวนคนที่คิดว่าเด็กที่สอบเข้าเรียนสายสามัญไม่ได้ ไม่ควรจะมา
เรียนอาชีวศึกษามีเหตุผลขอ 3 สูงที่สุด รองลงไปคือขอ 4 ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01
หมายความว่าผู้ปกครองที่คิดว่าเด็กที่สอบเข้าเรียนสายสามัญไม่ได้ก็ไม่ควรมาเรียนอาชีวศึกษา
มีเหตุผลที่สำคัญคือ เด็กไม่มีความถนัดทางวิชาชีพและควรจะไปทำงานหาเลี้ยงชีพ เป็นจำนวนมาก

ตารางที่ 46 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคู่ของจำนวนคนที่ให้เหตุผลในตารางที่
24 ต่างกัน

	ขอ 3	ขอ 1	ขอ 2	ขอ 4
	28.41	39.31	42.32	78.09
ขอ 3 (28.41)				
ขอ 1 (39.31)	10.9			
ขอ 2 (42.32)	13.91	3.01		
ขอ 4 (78.09)	49.68***	38.78***	35.77***	

จากตารางที่ 46 จำนวนคนที่คิดว่าถ้าบุตรหลานสอบเข้าเรียนสายสามัญไม่ได้จะ
ให้มาเรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษามีเหตุผลข้อ 4 สูงที่สุด รองลงไปคือข้อ 2 ที่ระดับความ
มีนัยสำคัญ .01 หมายความว่าผู้ปกครองที่คิดว่าถ้าบุตรหลานสอบเข้าเรียนสายสามัญไม่ได้
จะให้มาเรียนอาชีวศึกษามีเหตุผลที่สำคัญคือโรงเรียนอาชีวศึกษาใช้เวลาเรียนน้อยได้มีวิชาชีพ
ติดตัวและวิชาการอาชีวศึกษาเรียนง่าย เป็นจำนวนมาก

ตารางที่ 47 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคู่ของจำนวนคนที่ให้เหตุผลในตาราง
ที่ 25 ต่างกัน

	ข้อ 4	ข้อ 1	ข้อ 2	ข้อ 3
	0	31.58	35.25	83.01
ข้อ 4 (0)				
ข้อ 1 (31.58)	31.58			
ข้อ 2 (35.25)	35.25	3.67		
ข้อ 3 (83.01)	83.01***	51.43**	47.76	

จากตารางที่ 47 จำนวนคนที่คิดว่าถ้าบุตรหลานสอบเข้าเรียนสายสามัญไม่ได้จะ
ไม่ให้มาเรียนอาชีวศึกษามีเหตุผลข้อ 3 สูงที่สุด รองลงไปคือข้อ 2 ที่ระดับความมีนัยสำคัญ
.05 หมายความว่าถ้าบุตรหลานสอบเข้าเรียนสายสามัญไม่ได้ผู้ปกครองจะไม่ให้มาเรียน
อาชีวศึกษาเพราะมีเหตุผลที่สำคัญคือเด็กไม่ชอบไม่มีความถนัดทางวิชาชีพและต้องการให้ออก
ไปทำงานหาเลี้ยงชีพ เป็นจำนวนมาก

ตารางที่ 48 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคู่ของจำนวนคนที่ให้เหตุผลในตาราง
ที่ 29 ต่างกัน

	ข้อ 2	ข้อ 3	ข้อ 4	ข้อ 1
	18.65	21.88	61.02	69.1
ข้อ 2 (18.65)				
ข้อ 3 (21.88)	3.23			
ข้อ 4 (61.02)	42.37**	39.14		
ข้อ 1 (69.1)	50.45**	47.22**	8.08	

จากตารางที่ 48 จำนวนคนที่คิดว่าในอนาคตจำนวนโรงเรียนอาชีวศึกษาไม่ควรมี
มากขึ้นมีเหตุผลข้อ 1 สูงที่สุด รองลงไปคือข้อ 4 ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 หมายความว่า
ผู้ปกครองที่คิดว่าในอนาคตจำนวนโรงเรียนอาชีวศึกษาไม่ควรมีมากขึ้นมีเหตุผลที่สำคัญคือคุณภาพ
ของโรงเรียนยังไม่ดีและเด็กชอบยกพวกตีกันเป็นจำนวนมาก

ตารางที่ 49 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคู่ของจำนวนคนที่ให้เหตุผลในตาราง
ที่ 29 ต่างกัน

	ข้อ 4	ข้อ 1	ข้อ 2	ข้อ 3
	25.18	40.93	42.3	77.05
ข้อ 4 (25.18)				
ข้อ 1 (40.93)	15.75			
ข้อ 2 (42.3)	17.12	1.37		
ข้อ 3 (77.05)	51.87***	36.12***	34.75***	

จากตารางที่ 49 จำนวนคนที่คิดว่าในอนาคตประชาชนจะนิยมส่งบุตรหลานเข้าเรียน
ในโรงเรียนอาชีวศึกษามากขึ้นมีเหตุผลข้อ 3 สูงที่สุด รองลงไปคือข้อ 2 ที่ระดับความมีนัยสำคัญ
.01 หมายความว่าผู้ปกครองที่คิดว่าในอนาคตประชาชนจะนิยมส่งบุตรหลานเข้าเรียนอาชีวศึกษา
มากขึ้นมีเหตุผลที่สำคัญคือสำเร็จจากโรงเรียนอาชีวศึกษาแล้วมีวิชาชีพคิดตัวหางานง่ายและ
อาชีวศึกษามีปริญญาเป็นจำนวนมาก

ตารางที่ 50 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคู่ของจำนวนคนที่ให้เหตุผลในตารางที่
31 ต่างกัน

	ข้อ 1	ข้อ 4	ข้อ 3	ข้อ 2
	6.29	54.12	55.39	62.83
ข้อ 1 (6.29)				
ข้อ 4 (54.12)	***			
ข้อ 3 (55.39)	49.10	1.27		
ข้อ 2 (62.83)	56.54	6.71	7.44	

จากตารางที่ 50 จำนวนคนที่คิดว่าในอนาคตประชาชนก็ไม่นิยมส่งบุตรหลาน
เข้าเรียนอาชีวศึกษามีเหตุผลข้อ 2 สูงที่สุด รองลงไปคือข้อ 3 หมายความว่าผู้ปกครอง
ที่คิดว่าในอนาคตประชาชนก็ไม่นิยมโรงเรียนอาชีวศึกษามีเหตุผลที่สำคัญคือเด็กชอบยกพวก
ตีกันและโรงเรียนอาชีวศึกษาขาดระเบียบวินัยที่เคร่งครัด เป็นจำนวนมาก

ตารางที่ 51 แสดงร้อยละของโรงเรียนอาชีวศึกษาประเภทต่าง ๆ ที่ได้รับความนิยมาจากสังคม จำแนกตามอาชีพและลำดับที่ (ถ้าบุตรหลานเป็นเพศชาย)

ประเภทของ โรงเรียน อาชีวศึกษา	ข้าราชการ			พวค			กรรมกร			รวม %
	ลำดับที่	ลำดับที่	ลำดับที่	ลำดับที่	ลำดับที่	ลำดับที่	ลำดับที่	ลำดับที่		
	1	2	3	1	2	3	1	2	3	
ช่างกล	4.59	1.67	1.67	3.06	1.81	2.50	4.31	1.81	.97	22.38
พาณิชย์การ	1.39	2.22	1.67	3.34	2.64	1.11	1.53	1.25	1.95	17.10
ช่างก่อสร้าง	1.39	3.48	3.06	1.25	3.20	1.39	1.81	3.48	1.67	20.71
เพาะช่าง	1.11	1.39	.83	.70	1.11	2.09	.70	1.39	1.81	11.12
ช่างเย็บหนัง	-	.14	.42	-	-	.14	-	.14	-	.83
เกษตรกรรม	1.81	1.25	2.22	1.67	.56	2.09	1.95	1.11	3.34	15.99
ภาษาต่างประเทศ	.70	.98	.83	.97	1.67	1.53	.83	1.81	.83	10.15
ช่างตัดเสื้อ	.14	-	.42	.14	.14	.28	-	.14	.56	1.81
รวม										100

จากตารางที่ 19 ถ้าบุตรหลานเป็นเพศชาย โรงเรียนอาชีวศึกษาที่ได้รับความนิยมนั้น ช่างกลร้อยละ 22.38 พณิชยการร้อยละ 17.10 ช่างก่อสร้างร้อยละ 20.71 เพาะช่าง 11.12 ช่างเย็บหนังร้อยละ .83 เกษตรกรรมร้อยละ 15.99 ภาษาต่างประเทศร้อยละ 10.15 และช่างตัดเสื้อร้อยละ 1.81

ตารางที่ 52 แสดงร้อยละของโรงเรียนอาชีวศึกษาประเภทต่าง ๆ ที่ได้รับความนิยมจากสังคม จำแนกตามอาชีพและลำดับที่ (ถ้าบุตรหลานเป็นเพศหญิง)

ประเภทของ โรงเรียน อาชีวศึกษา	ข้าราชการ			พ่อค้า			กรรมกร			รวม %
	ลำดับที่			ลำดับที่			ลำดับที่			
	1	2	3	1	2	3	1	2	3	
ช่างกล	-	-	-	-	-	-	-	.14	-	.14
พาณิชย์การ	3.61	2.78	1.53	5.56	2.09	1.11	4.87	2.36	1.95	25.85
ช่างเย็บหนัง	-	-	-	-	-	-	.14	-	.28	.42
เกษตรกรรม	.14	.14	.42	-	-	.28	.14	-	.28	1.39
ภาษาต่างประเทศ	2.50	3.48	2.36	2.64	3.20	1.25	3.20	2.64	1.39	22.66
ช่างตัดเสื้อ	2.50	1.53	2.22	1.39	3.89	1.67	1.53	2.09	1.81	18.63
การช่างสตรี	2.09	2.64	3.89	.83	1.53	5.42	.70	3.34	4.03	24.46
เพาะช่าง	.28	.56	.70	.70	.42	1.39	.56	.56	1.39	6.53
รวม										100

จากตารางที่ 20 ถ้าบุตรหลานเป็นเพศหญิงโรงเรียนอาชีวศึกษาที่ได้รับความนิยมมีดังนี้
ช่างกลร้อยละ .14 พณิชยกรรมร้อยละ 25.95 ช่างเย็บหนังร้อยละ .42 เกษตรกรรมร้อยละ 1.39
ภาษาต่างประเทศร้อยละ 22.66 ช่างตัดเสื้อร้อยละ 18.63 การช่างสตรีร้อยละ 24.46 และ
เพาะช่างร้อยละ 6.53